

पातञ्जलं, स्त्री, (पतञ्जलिना स्वनामविश्रुतमह-
र्षिणा प्रणीतं प्रोक्तं वा इति अण् ।) पतञ्जलि-
सुनिप्रणीतपादचतुष्टयात्मकयोगकाण्डनिरूपक-
दर्शनशास्त्रविशेषः ॥ तत्र प्रथमे पादे अथ
योगानुशासनमिति योगशास्त्रारम्भे प्रतिज्ञां
विधाय योगश्चित्तवृत्तिनिरोध इत्यादिना योग-
लक्षणमभिधाय समाधिं सप्रपञ्चं निरदिच्छन्न-
वान् पतञ्जलिः ॥ १ ॥ द्वितीये तपःसाध्याये-
श्वरप्रशिक्षणानि क्रियायोग इत्यादिना व्युत्थित-
चित्तस्य क्रियायोगं यमादीनि पञ्च बहिरङ्गानि
साधनानि ॥ २ ॥ तृतीये । देशचन्द्रश्चित्तस्य धार-
णेत्यादिना धारणाध्यानसमाधिप्रयत्नरङ्गं
संयमपदवाच्यं तत्रावान्तरफलं विभूतिजातम् ॥ ३ ॥
चतुर्थे जन्मौघधिमन्त्रतपःसमाधिनाः सिद्धय
इत्यादिना सिद्धिप्रपञ्चनपुरःसरं परमं प्रयो-
जनं केवल्यम् ॥ ४ ॥ प्रधानादीनि पञ्चविंशति-
तत्त्वानि साङ्गोक्ताव्याचानापि । षड्विंशस्तु
परमेश्वरोऽधिकः । इति सर्वदशमसंयहः ॥

पातनं, स्त्री, (पत + णिच् + भावे लुट् ।) अधो
नयनम् । यथा “ऊर्ध्वधस्त्रिंशत्पातनादिभौ
रसस्य नानाविधाः शुद्धिरक्ताः” इति रत्नावली ॥
पाता, [ऋ] चि, (पाति रचतीति । पा
रचणे + ळच् ।) रचिता । यथा,—
“संहारकर्तुः संहर्ता पातुः पाता परातुपरः ।
ममाज्ञयायं संहर्ता नाम्ना तेन हरः स्तुतः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ६ अध्यायः ॥
गन्धपत्रः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ वायु इति
भाषा ॥

पातालं, स्त्री, (पतन्त्यस्मिन् डुक्क्रियावन्त इति ।
पत + “पतिच्छिन्धासालज्” उणां । १ ।
११६ । इति आलज् । पादस्य तले वर्तते
इति पृषोदरात् साधुरित्के ।) विवरम् ।
वज्रवानलः । इति मेदिनी ॥ लयाच्चतुर्थस्थानम् ।
यथा,—

“पातालं ह्यिदुक्केव सुहृदम्भश्चतुर्थकम् ॥”

इति श्योतिस्तत्त्वम् ॥

स्वनामखातभुवनविशेषः । तत्पर्यायः । अधो-
भुवनम् २ बलिचक्रम् ३ रसातलम् ४ नागलोकः
५ । इत्यमरः ॥ अधः ६ उरगस्थानम् ७ ॥ * ॥
सप्तपातालानि यथा,—

“अतलं नितलञ्चैव नितलञ्च गभस्तिमत् ।
तलं सुतलपाताले पातालानि तु सप्त वै ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥

शेष उवाच ।

“कथयामि जहाभागं । पातालस्य विनिर्णयम् ।
क्रमादेव निबोधेत् सावधानो द्विजर्षभ ॥
पातालानि च सप्तैव सुनयः संप्रचक्षते ।
अतलं नितलञ्चैव सुतलञ्च तलातलम् ॥
महातलञ्च विख्यातं ततो ज्ञेयं रसातलम् ।
ततः पातालमिदं सप्त पातालसंज्ञकाः ॥
एते स्वर्गाधिकसुखा विलस्र्गाः प्रकीर्णिताः ।
सम्बुध्भवनोदानविहारक्रोडचलराः ॥

या च सा मेदिनी ब्रह्मन् । धत्ते श्वावरजङ्गमान् ।
अधस्तस्या यदतलं योजनानुततो द्विज ॥
मयपुत्रो महाभायो वसत्यत्र महासुरः ।
येन सृष्टाः पुरा माया षडूर्ध्वनवतः किल ॥१॥
तदधो वितलं नाम योजनानां ततोऽयुते ।
हरो विहरते तत्र भगवान् हाटकेश्वरः ॥
सुपार्श्वेर्भूतगणे भवान्या च सह प्रभुः ।
प्रवृत्ता च सरित् तत्र हाटकी नाम विस्तृता ॥२॥
अधः सुतलमित्येतत् योजनानां ततोऽयुते ।
तत्रोदारश्रवाः पुण्यस्रोको वैरोचनिर्बलिः ॥३॥
तलातलं ततोऽधस्तात् सुतलाद्योजनानुते ।
मयो नाम दानवेन्द्रस्त्रिपुराधिपतिर्महान् ।
निवसत्यत्र सुचिरं मायानां परमाश्रयः ॥४॥
महातले ततोऽधस्ताद्योजनानामथायुते ।
सर्पाणां काद्रवैयार्णा गणः क्रोधवशात्प्रयः ॥
गरुडात् सर्वदा भीतः सजुदम्बः सुहृद्वृतः ।
निवसत्यनभिज्ञातः पश्चिराजेन गरुरे ॥५॥
रसातले ततोऽधस्ताद्योजनानामथायुते ।
निवसन्ति दानवाश्च शक्राङ्गीता निरन्तरम् ॥६॥
पाताले तु ततोऽधस्ताद्योजनानां द्विजायुते ।
नागलोकेश्वराः शूरा निवसन्ति महाबलाः ॥७॥
इति पाद्मि पातालखण्डे १ । २ । ३ अध्यायाः ॥ *
अपि च अग्निपुराणे ।

“अतलं सुतलञ्चैव नितलञ्च गभस्तिमत् ।
महातलं रसातलं पातालं सप्तमं स्तुतम् ॥
रक्तभौमं शिलाभौमं पातालं नीलमृत्तिकम् ।
रक्तपीतमृतकण्ठभौमानि च भवन्त्यपि ॥
पातालानाञ्च सप्तानां लोकानाञ्च यदन्तरम् ।
शुचिरं तानि कथन्ते भुवजानि चतुर्दश ॥
अष्टाविंशतिविख्यातास्ततो नरककोटयः ।
नरकाणामधस्तात्तु धूमः कालाग्निसम्भवः ॥
तस्याधस्तादनन्ताख्यो रुद्रः सर्वमयो महान् ।
तदधो धम्मचक्रन्तु येनेदं धार्यते जगत् ॥” * ॥
अन्यत्र ।

“दशसाहस्रमेकैकं पातालं मुनिवचनम् ।
अतलं नितलञ्चैव नितलञ्च गभस्तिमत् ॥
महाख्यं सुतलञ्चायां पातालञ्चापि सप्तमम् ।
कण्ठाशुक्लाख्यापीताशुर्कराशैलकाचनाः ॥
भूमयो यत्र मैत्रेय ! वरप्रासादशोभिताः ।
तेषु दानवदैतेयजातयः प्रतसंचशः ॥
निवसन्ति महाभागा अहयश्च महासुने ।
स्वर्लोकादपि रम्याणि पातालानीति नारद ॥
दिवार्करश्मयो यत्र प्रभां तन्वन्ति नातपम् ।
शशिनश्च न श्रौताय निशि द्योताय केवलम् ॥
पातालानामधस्तास्ते विद्योर्वा तांभवी तदुः ।
शेषांस्त्रायद्गुणान् वक्तुं न शक्ता देवदानवाः ॥
योऽनन्तः पश्यति सिद्धेर्देवदेविर्पूजितः ।
यस्यैवा सकला पृथ्वी पद्मामाशिखारुखा ।
आस्ते कुसुममाखेव कस्तुरीयं वदित्यति ॥
यदा विजृम्भतेऽनन्तो मदाधूर्जितलोचनः ।
तदा चलति भुरेशा साद्रितोयाब्जिकानना ॥”
इति विष्णुपुराणे । २ । ५ । अध्यायः ॥

पातालः, पुं, (पतति चारणाद्यर्थं पारदादिकं
यत्र । पत + आलज् ।) औषधपाकार्थयन्त-
विशेषः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ तत्प्रकारो
यथा, वैद्यके ।

“ऊर्ध्वमापस्तले वद्धर्मध्ये तु रससंयहः ।

पातालयन्मतेतद्धि शोधयेत् सूतकादिकम् ॥”

पातालगरुड़ी, स्त्री, (पातालाख्या गरुड़ी) लता-
विशेषः । छेउडा इति हिन्दीभाषा ॥ तत्-
पर्यायः । बत्सादनी २ सोमवल्ली तित्ताङ्गा ४
मेचकाभिघा ५ तार्की ६ सौपर्णी ७ गरुड़ी ८
दूर्धिकाणा ९ टट्टकाणा १० महाबला ११
दीर्घवल्ली १२ टट्टलता १३ । अस्या गुणाः ।
मधुरत्वम् । पित्तदाह्रास्रदोषविषदोषनाशि-
त्वम् । वृष्यत्वम् । सन्तर्पणत्वम् । रुच्यत्वञ्च ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

अपि च ।

“हिलिहिलो महामूलः पातालगरुडाक्षयः ।

हिलिहिलः परं वृष्यः कफघ्नः प्रवनापहः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

पातालनिलयः, पुं, (पाताले पातालं वा निलयो
यस्य ।) दैत्यः । इति हलायुधः ॥ सर्पः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

पातालौकाः, [स्] पुं, (पातालभोक्तः स्थान-
मस्येति ॥) दैत्यः । इति हेमचन्द्रः ॥ पाताल-
वासिनि, चि ॥

पातिः, पुं, (पाति रचतीति । पा + “पातिरतिः”
उणां । ५ । ५ । इति अतिप्रत्ययः ।) प्रभुः ।
स्वामी । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुद्यादिरुतिः ॥
पातिकः, पुं, (पातः पतनं जले निमज्जनोक्त्यन-
मेवाख्यस्येति । पात + टन् ।) शिशुमारः । इति
शब्दमाला ॥

पातिली, स्त्री, (पातिः सम्पातिः पत्नियूथं लीयते-
त्तत्र । ली + ङः । डीष् च ।) वायुरा । (पातिः
स्वामी लीयतेऽस्याम् ।) नारी । नृत्पात्र-
भेदः । इति मेदिनी ॥ पातिल् इति भाषा ॥

पातुकः, चि, (पत + “लघपतपदस्येति” ३ ।
२ । १५४ । इति उकच् ।) पतयातुः । पतन-
शीलः । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते । १२ ।
६१ । ४२ ।

“यसो राजा घाम्भिकायां मान्वातः परमेश्वरः ।
संयच्छन् भवति प्राणानसंयच्छन्तु पातुकः ॥”
प्रपाते जलहस्तिनि च पुं । इति मेदिनी ॥

पात्रः, चि, (नानागुणालङ्कृतो जनः ।

“अपात्रः पात्रतां याति यत्र पात्रो न विद्यते ॥”

इत्युद्यादिरुतिः सङ्गुण्यन्वत्तः ॥

तथा च महाभारते । १३ । ६६ । २२ ।

“सुभे पात्रे ये गुणा गीपदानि

तावान् दोषो ब्राह्मण्यथापहारे ॥”

पापातोत्सप्रत्ययविध्यन्नलारेकतकारवानयम् ॥
पात्रं, स्त्री, पाति रचति क्रियामर्थेयं वा । पित-
न्वनेनेति वा । पा रचते पा पाने वा + “सं-
घातुभ्यः ङ्” उणां ४ । १५८ । इति ङ् ।)